

Sygn. akt II K 630/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewelina Wolny

Protokolant: p.o. sekr. Justyna Maczan

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Leszka Litkowiec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14 grudnia 2022r., 31 stycznia, 07 marca, 04 kwietnia i 14 kwietnia 2023r. sprawy

D. P. (1),

syna W. i R. z domu D., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 lutego 2021 roku na ul. (...) w msc. P., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wypchnięciu drzwi, wbrew woli S. E. wdarli się do wnętrza domu oznaczonego nr (...), a następnie kopiąc i uderzając po ciele dokonali pobicia S. E. w wyniku czego spowodowali u niego obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka w okolicy czołowej, łędźwiowej, biodrowej oraz pod łopatką z prawej strony, rozcięcia dolnej wargi ust i w okolicy palca wskazującego prawej dłoni oraz zasinienia w okolicy czołowo-skroniowej przez co narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 §1 k.k. lub art. 157 §1 k.k.,

tj. o czyn z art. 193 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego D. P. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa

PUZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 630/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok			

został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W sobotę 20 lutego 2021r. oskarżyciel posiłkowy S. E. spędzał czas w towarzystwie swoich znajomych, K. B., jego dziewczyny N. B. i M. Ł., w miejscu swojego zamieszkania w P.. Wszyscy wymienieni mężczyźni spożywali tego dnia alkohol. Około godz. 22.30, gdy przebywali w okolicach sklepu (...) po opuszczeniu mieszkania oskarżyciela posiłkowego na ul. D., S. E. został zaczepiony przez dwóch mężczyzn i w trakcie	Ad. 1 - wyjaśnienia D. P. (1) do słów „do domu”, od słów „ja nie wezwałem” do słów „skład budowlany”, od słów „tamtego dnia” do słów „informacji turystycznej”, od słów „ja miałem z nim kontakt” do słów „przewróciliśmy” - zeznania S. E. do słów „z widzenia”, do słów „nie wiem”, od słów „za drugim razem” do słów (...), od słów	Ad. 1 k. 152v k. 153 k. 207v k. 22 k.25v-26 k.212v k.213 k.43v-44 k. 158v k.209-209v	

utarczki słownej uderzony przez jednego z nich w twarz. Pokrzywdzony wyjął wówczas przedmiot przypominający broń palną i wymierzył go w stronę napastników, którzy oddalili się. Po chwili oskarżyciel posiłkowy i jego znajomi natknęli się na grupę osób, w tym oskarżonego D. P. (1), który wraz z ojcem W. P. i bratem A. P. (1), a także znajomymi A. P. (2) i K. N. przebywali w okolicach budynku informacji turystycznej w centrum P.. Pomędzy nimi a pokrzywdzonym doszło do wymiany zdań, w trakcie której oskarżony uderzył S. E. i odebrał mu przedmiot przypominający broń.	„tego dnia byłem” do słów „wypiłem”	k. 45-47
	- zeznania N. B. do słów „uciekli”, do słów „porozmawiać”, do słów „do domu”	k. 161v-162 k.210v k.54v
	- zeznania K. B. do słów „do siebie”, do słów „mu pistolet”, od słów „wśród tych osób” do słów „do sklepu”, do słów (...)	k.231 k.154v-155 k.208-208v k.155-155v
	- zeznania M. Ł. do słów „do domu do S.”,	k.207v
	- zeznania A. P. (2) do słów „w kierunku domu”, od słów „odnośnie wyrwania tej broni” do słów „jedno piwo”, do słów „na rynek”	k.20 k.161v, 209 k.51v, 231v k.84-85
	- zeznania W. P. do słów „to były emocje”, do słów „przekazał komuś dalej”	Ad. 2 k. 31v
	- wyjaśnienia K. N.	k.156
	- zeznania K. N. do słów „mu zabrana”,	k. 213
	- zeznania P. P.	k.35v-36
	- dokumentacja fotograficzna	k.183v k.214
	Ad. 2	k.37v-38
	- zeznania M. P. do słów „nie znamy”, do słów „zmniejszać”, do słów (...), od słów wsiedliśmy do samochodu” do słów „koło ośrodka zdrowia”	k.157v k.230v k.69v-70 k. 158
	- zeznania D. P. (2) do słów „do domu”, do słów „do domu”, do słów „do G.”	k.49v-50, 162v, 214v Ad. 3
	- zeznania K. P. (1) do słów „do domu”, do słów	k. 152v-153
2. Po zaistniałym zdarzeniu S. E., idąc ze swoimi znajomymi do miejsca zamieszkania, powiadomił telefonicznie swojego siostrzeńca K. P. (1), informując go o pobiciu przez grupę około 10 osób w okolicach przejścia dla pieszych przy sklepie (...) w P.. Wymieniony wraz ze swoją matką, siostrą pokrzywdzonego M. P. i jej kuzynką K. P. (2) udali się samochodem ze swojego miejsca zamieszkania w G. do P., aby udzielić pomocy oskarżycielowi posiłkowemu. Przejeżdżając obok wskazanego miejsca zdarzenia, zauważyli grupę		

osób, w tym kolegę K. P. (1), D. P. (2), który nie posiadał żadnej wiedzy na temat pobicia S. E. i nie widział go tego wieczora. Nie natykając się na pokrzywdzonego, jego siostra, siostrzeniec i towarzysząca im K. P. (2) postanowili pojechać do jego domu.	„grupka”, do słów „w okolicy domu wujka”	k.207
	- zeznania K. P. (2) do słów „miejsca zdarzenia”, do słów „na rynek”	k. 26v-27 k.28v
	- zeznania B. M.	k. 212v
	Ad. 3	k.31v
3. Około godz. 22.45, grupa mężczyzn, w której znajdowali się W. P. i jego dwaj synowie, A. P. (2) i K. N., przechodziła pod domem oskarżyciela posiłkowego na ul. (...). Pomiędzy wskazaną grupą i pokrzywdzonym doszło do wymiany zdań nawiązującej do poprzedniej sytuacji, mężczyźni znajdujący się na zewnątrz krzyczeli i domagając się wpuszczenia do środka, dobijali się do drzwi wejściowych do domu, które ostatecznie otworzył przebywający w mieszkaniu K. B.. W. P., A. P. (1), A. P. (2) i K. N. wtargnęli do pokoju zajmowanego przez S. E., zastali go siedzącego w fotelu, po czym pobili go, zadając mu ciosy po ciele rękoma i nogami. W mieszkaniu pojawiła się siostra pokrzywdzonego M. P., która w tym czasie podjechała z synem i kuzynką pod dom brata. Krzykiem i zapowiedzią wezwania Policji skłoniła mężczyzn atakujących jej brata do	- wyjaśnienia D. P. (1) do słów „miejsce bójka”, od słów „my wracaliśmy” do słów „nie widziałem”	k.156-156v k.157 k.213-213v
	- zeznania S. E. od słów „następnie okazano” do słów „kilka razy”, od słów „po paru minutach” do słów „nie znaleziono”, od słów „gdy zaczęli pukać” do słów „grupę osób”	k.44 k. 158v-159 k. 209v k.40-41 k.158-158v k.214v
	- zeznania M. P. k. 31v od słów „kiedy dojechalśmy” do słów „po całym ciele” i od słów „ja w trakcie” do słów „nie nagrało”, od słów „ruszyłam do przodu” do słów „znowu wyszłam”, od słów „brat był po lewej stronie” do słów „inne osoby”, od słów „światło w środku” do słów „się wynosić”, od słów „dojechałam” do słów „nazwę ulicy”, od słów „drzwi były wgięte” do słów „nie opatrywał brata”	k.47 k. 161v-162v k.210-210v k.54v-55 k.231 k.154v-155 k. 208v-209 k. 155v-156 k. 207v-208 k.79-83
	- zeznania N. B. od słów „kiedy byliśmy u niego” do słów „opuścili mieszkanie”, od słów „potem przyszła pani” do słów „wszyscy wyszli”, od słów „do momentu” do słów „na nic”, od słów „zaczęli pukać” do słów	k.116-117 Ad. 4 k. 27 k. 32

<p>wyjścia z domu, po czym telefonicznie zgłosiła niniejsze zdarzenie na numer alarmowy. Wymienionej towarzyszyła K. P. (2), mająca nagrywać zajście trzymanym w dłoni telefonem komórkowym. W trakcie zajścia N. B., K. B. i M. Ł. także opuścili mieszkanie pokrzywdzonego.</p>	<p>„pana S.”, od słów „po tę kobietę” dom słów „miał zarost”, od słów „pomiędzy drzwiami” do słów „do niej dzwonił”, od słów „nie pamiętam” do słów „porozmawiać”</p>	<p>k.156v-157 k. 213 k.44 k.158v-159 k. 209v k.36 k. 183v-184 k. 214 k. 38</p>
<p>4. Za wychodzącymi napastnikami wybiegł S. E., trzymając w ręce zabraną z domu ciupagę, zamachnął się nią i uderzył jednego z mężczyzn, po czym sam się przewrócił. W czasie, gdy leżał na ziemi, był kopany nogami po ciele przez trzech mężczyzn. Obserwujący zaistniałą sytuację, oczekujący w samochodzie zaparkowanym po drugiej stronie ulicy, w odległości około 200 m od domu oskarżyciela posiłkowego K. P. (1) wybiegł na pomoc wujowi. W jednym z atakujących mężczyzn rozpoznał A. P. (2), pozostałe osoby stały do niego tyłem i nie widział ich twarz. Na jego widok mężczyźni oddalili się, on sam zaś zabrał pokrzywdzonego do domu.</p>	<p>- zeznania K. B. od słów „dosłownie” do słów „po ciele”, od słów „później wróciliśmy” do słów „uciekliśmy”, kod słów „jak te osoby pukały” do słów (...), od słów „do domu S.” do słów „nic nie mówił”, od słów „tam przyszła” do słów „wyszedłem”, od słów „do pokoju weszły” do słów „nie miał obrażeń”, od słów „zaczęły się krzyki” do słów „przez sekundy”</p> <p>- zeznania M. Ł. od słów „siedzieliśmy u niego” do słów się zaczęła”</p> <p>- zeznania A. P. (2) od słów „na wysokości domu” do słów „jest to prawda”, od słów „ta szarpanina” do słów „przed tym domem”, od słów „po kilku chwilach” do słów „jakaś impreza”, od słów „przed domem” do słów „nie znam”</p>	<p>k. 214 k. 38 k. 157v-158 k. 230-230v k. 41-41v k. 158 k. 214v k. 47-47v k. 161v-162 k. 210 k. 10 k. 208v k. 155v Ad. 5 k. 61-69 k. 128 Ad. 6 k. 139-140 k. 8-8v Ad. 7</p>
<p>Pomocy w opanowaniu pobudzonego S. E., dążącego do ponownej konfrontacji i usiłującego opuścić mieszkanie, udzielił K. P. (1)</p>	<p>- zeznania W. P. od słów „być może w szamotaninie” do słów „pierwszy raz w życiu”, od słów „oskarżony przy tym banku” do słów</p>	<p>k. 52v, 184-184v, 215 k. 53v i 221-221v</p>

poproszony o to telefonicznie D. P. (2).

5. W wyniku pobicia S. E. doznał następujących obrażeń ciała w postaci otarcia naskórka w okolicy czołowej, łędźwiowej, biodrowej oraz nad łopatką z prawej strony, rozcięcia dolnej wargi ust i w okolicy palca wskazującego prawej dłoni oraz zasinienia w okolicy czołowo – skroniowej, skutkujące rozstrojem jego zdrowia na czas poniżej siedmiu dni.

6. W. P., A. P. (1), A. P. (2) i K. N. zostali uznani za winnych naruszenia miru domowego S. E. i pobicia go w dniu 20 lutego 2021r., wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 18 listopada 2021r. w sprawie II K 424/21 postępowanie wobec nich jako oskarżonych o czyn z art. 193 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na szkodę oskarżyciela posiłkowego zostało warunkowo umorzone na okres 1 roku tytułem próby, orzeczono nadto od każdego z nich na rzecz pokrzywdzonego tytułem nawiązki kwotę 2000 zł. (odpis wyroku k. 8-8v)

7. W żadnym z zajęć z udziałem S. E. w dniu 20 lutego 2021r. nie brał udziału K. K. (1), wskazywany przez pokrzywdzonego jako sprawca jego dwukrotnego

„odchodził”, od słów „z rynku” do słów „przy drzwiach”, od słów „wracając do domu” do słów „co robią pozostali”

- dokumentacja fotograficzna

- protokół oględzin nagrania

Ad. 4

- zeznania S. E. od słów „próbowałem się bronić” do słów „ciupaga”

- zeznania M. P. od słów „ja wiem to” do słów „na zewnątrz” za wyjątkiem twierdzenia o obecności D. P. (2) przed wprowadzeniem pokrzywdzonego do domu, , od słów „mój syn wysiadł” do słów „w okna”, od słów „jak oni go bili” do słów ich widziałam”, od słów „jak on się przewrócił” do słów „karetki”

- zeznania N. B. od słów „S. wpadł wtedy” do słów „monitoring miejski”, od słów „pan S. wybiegł” do słów „do domu”, od słów „po chwili” do słów „był kopany”, od słów „sytuacja na chodniku” do słów „tak mi się wydaje”

- zeznania D. P. (2) od słów „po chwili”, od słów „po upływie” do słów „nie było”, od słów „po upływie” do słów „co się wydarzyło”

- zeznania K. P. (1) od słów „ja zostałem” do

k. 56v, 231

pobicia, spędzający ten wieczór wraz z żoną w miejscu zamieszkania kolegi T. B.. Miał on w przeszłości zatarg z pokrzywdzonym, który groził mu i został za to prawomocnie skazany. W konflikcie z S. E. pozostawał także K. Z., pseudonim (...), w związku z zarzutami oszukania przez pokrzywdzonego jego brata przy transakcji zakupu motoroweru, nie znał on oskarżonego ani jego krewnych i nie zwracał się do nich o pobicie pokrzywdzonego.

słów „starego kina”, od słów „ja zostałem” do słów „mu grożą”, od słów „z samochodu widziałem” do słów „ostatni cios mu zadał”, od słów „kiedy wujek” do słów „przy Delikatesach”, od słów „tam przyszli” do słów „wychodziło ze środka”, od „jak biegłem” do słów (...)

- zeznania K. P. (2) od słów „w pewnym momencie”, od słów „jak ja widziałam” do słów „kuzynem”

- zeznania K. B. od słów „jakoś się wywinął” do słów „lekkko pijany”, od słów „te osoby” do słów „z tą ciupagą”, od słów „S. wyszedł” do słów „bez kominiarki”

- wyjaśnienia A. P. (2)

- zeznania A. P. (2) od słów „jeden z ludzi” do słów „obrażeń”

- zeznania W. P. k. 155v od słów „przed budynkiem” do słów „zaczepny też”

Ad.5

- protokół oględzin ciała pokrzywdzonego z dokumentacją fotograficzną

- opinia sądowo – lekarska

Ad. 6

- sprawozdanie z mediacji

- odpis wyroku k. 8-8v

Ad. 7

- zeznania K. K. (1)

	- zeznania T. B. - zeznania K. Z.		
o.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	D. P. (1)	oskarżony o to, że: - w dniu 20 lutego 2021r. na ul. (...) w msc. P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wypchnięciu drzwi, wbrew woli S. E. dostali się do wnętrza domu oznaczonego nr (...), a następnie kopiąc i uderzając po ciele dokonali pobicia S. E., w wyniku czego spowodowali u niego obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka w okolicy czołowej, lędźwiowej, biodrowej oraz nad łopatką z prawej strony, rozcięcia dolnej wargi ust i w okolicy palca wskazującego prawej dłoni oraz zasinienia w okolicy czołowo – skroniowej, przez co narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub 157 § 1 kk, tj. o czyn z art. 193 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. S. E. został pobity na zlecenie mającego z nim zatarg K. Z. pseudonim (...). W pobiciu S. E. uczestniczył K. K. (1).</p> <p>2. D. P. (1) wtargnął wraz z ojcem, bratem, A. P. (2) i K. N. do domu S. E., a następnie uczestniczył wspólnie w porozumieniu z wymienionymi w jego pobiciu w mieszkaniu pokrzywdzonego, uderzając go rękoma i nogami.</p> <p>3. D. P. (1) kopał nogami pokrzywdzonego po jego przewróceniu się na zewnątrz domu.</p>	<p>Ad. 1</p> <p>- zeznania S. E. od słów „na skrzyżowaniu ulic” do słów „i jego kolega”, od słów „następnie” do słów „oraz N.”, od słów „wiem, że ci mężczyźni” do słów „nie chce oddać”, od słów „jak szedłem” do słów „za K.”</p> <p>- zeznania M. P. od słów „ja wiem” do słów „tego K.” od słów „w tej grupie” do słów (...), od słów „powiedzieli” do słów „dwóch K.”</p> <p>- zeznania K. P. (1) od słów „ja znam pięciu” do słów (...)</p> <p>Ad. 2</p> <p>- zeznania S. E. od słów „w tym miejscu” do słów „elektryk”, do słów „doskonale pamiętam”, od słów „jestem przekonany” do słów (...)</p> <p>- zeznania M. P. od słów „ja wiem” do słów „opisywałam”, od słów „ja do nich krzyczałam” do słów „rozpoznaję oskarżonego”, od słów „pytałam” do słów „z synami”</p> <p>Ad. 3</p> <p>- zeznania K. P. (1) od słów „ja znam pięciu” do słów (...), od słów „wśród osób” do słów</p>	<p>Ad. 1</p> <p>k. 22</p> <p>k. 212v</p> <p>k. 31v-32</p> <p>k. 213v</p> <p>k. 38v</p> <p>Ad. 2</p> <p>k. 24</p> <p>k. 30v</p> <p>k. 212v</p> <p>k. 31v</p> <p>k. 157</p> <p>k. 213v</p> <p>Ad. 3</p> <p>k. 38</p> <p>k. 157v</p>	

2. OCena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ad. 1	Ad. 1	Ad. 1	
Ad. 2	- wyjaśnienia D. P. (1), zeznania S. E., N. B., K.	- wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadków	
Ad. 3	B., M. Ł., W. P., A. P. (2), wyjaśnienia K. N.	zasługują na podzielenie w części opisującej incydent	
Ad. 4		związany z posługiwaniem się przez pokrzywdzonego	
Ad. 5	- zeznania P. P.	przedmiotem	
Ad. 6	- dokumentacja fotograficzna	przypominającym broń palną i rolę oskarżonego	
Ad. 7	Ad. 2	w odebraniu mu tego przedmiotu, w	
	- zeznania M. P., K. P. (1), K. P. (2),	tym bowiem zakresie są one wewnątrznie	
	- zeznania D. P. (2)	spójne, wzajemnie zgodne, konsekwentne i tworzą	
	- zeznania B. M.	wzajemnie uzupełniającą się całość; na wiarę	
	Ad. 3	zasługują zwłaszcza zeznania K. B. i M.	
	- wyjaśnienia D. P. (1)	Ł. odnośnie pozostawiania pod znaczącym działaniem	
	- zeznania i wyjaśnienia W. P., zeznania i wyjaśnienia A. P. (2)	alkoholu, spożywanego wcześniej z	
	- zeznania M. P., N. B., K. B., M. Ł.	pokrzywdzonym, a także wskazania na zachowanie	
	- zeznania S. E.	ich kolegi grożącego innym osobom	
	- zeznania K. P. (2)	przedmiotem	
	- dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia, protokół ogłędzin nagrania	wyglądającym jak pistolet jako przyczynę	
	Ad. 4	zaatakowania go przez oskarżonego i jego	
		znajomych w okolicach centrum P.; szczególną	
		uwagę zwrócić należy na relację N. B., nie mającej	
		uprzedniej styczności z	

- zeznania K. P. (1), K. P. (2), N. B., K. B., W. P., wyjaśnienia i zeznania A. P. (2)

- zeznania S. E.

- zeznania K. P. (1), D. P. (2),

- zeznania M. P.

Ad. 5

- protokół oględzin pokrzywdzonego z dokumentacją fotograficzną

- opinia sądowo – lekarska

Ad. 6

- sprawozdanie z mediacji, wyrok II K 424/21

Ad. 7

- zeznania K. K. (1) i T. B.

- zeznania K. Z.

żadną ze stron, zatem zachowującą obiektywizm, w przeciwieństwie do swych nietrzeźwych towarzyszy mogącą w sposób niezakłócony czynić i odtwarzać naoczne spostrzeżenia, jej relację w tym zakresie cechuje spójność, szczegółowość i konsekwencja

- polegają w ocenie Sądu na prawdzie w odniesieniu do okoliczności ujawnienia przez niego atrapy broni należącej do pokrzywdzonego, P. P. nie był świadkiem przedmiotowego zajścia, nie posiadał wiedzy na temat zachowania jego uczestników, jego relacja dotyczy jedynie pośrednio kwestii stanowiącej przedmiot postępowania

- sporządzona w sposób zgodny z obowiązującą procedurą, niekwestionowana przez strony, została uznana za miarodajny dowód

Ad. 2

- zasługują na podzielenie w zakresie zgodnie, logicznie i konsekwentnie opisującym fakt przyjazdu wymienionych z G. do P. po telefonicznym zawiadomienia przez pokrzywdzonego o jego pobiciu, a także brak konkretnych ustaleń na temat jego losu, co skutkowało decyzją o udaniu się do miejsca zamieszkania S. E.; nie

spełniające wskazanych kryteriów zeznania M. P., przytaczającej relacje osób mających widzieć jej brata atakowanego dwukrotnie przez grupy napastników, jako odosobnione i nie potwierdzone innymi dowodami, nie zostały uznane za wartościowy materiał dowodowy

- jako pochodzące od świadka obcego zarówno wobec oskarżonego, jak i pokrzywdzonego, wykazującego zarazem koleżeńską lojalność wobec jego siostrzeńca i nie mającego powodów do fałszywego zeznawania na korzyść którejkolwiek ze stron, spójne i szczerze, oparte na naocznych spostrzeżeniach przypadkowego obserwatora, zasługują w pełni na wiarę

- zostały uznane za wiarygodne w części przyznającej rozmowę z M. P. i brak wiedzy na temat jej brata, jako pochodzące od osoby postronnej, szczerze i konsekwentne

Ad. 3

- zostały uznane za wiarygodne w części potwierdzającej jego obecność w grupie osób pod domem pokrzywdzonego, wykrzykującej pod jego adresem i domagającej się wpuszczenia do środka, wskazują na tom bowiem relacje współoskarżonych w innym postępowaniu

W. P. i A. P. (2); nie sposób zarazem podważyć twierdzenia oskarżonego, iż nie wszedł do wnętrza mieszkania S. E. i nie brał udziału w jego pobiciu, brak bowiem jednoznacznych dowodów jego sprawstwa, kwestia ta zostanie szczegółowo omówiona w pkt 2.2.2 niniejszych rozważań

- mogą zostać potraktowane jako miarodajny materiał dowodowy jedynie w zakresie potwierdzającym ich rolę w pobiciu pokrzywdzonego po uprzednim wtargnięciu do jego mieszkania na ul. (...), albowiem w świetle prawomocnego wyroku warunkowo umarzającego postępowanie wobec wymienionych (vide k. 8-8v) ich wina nie budzi wątpliwości, jakkolwiek obaj świadkowie mimo wspomnianego orzeczenia starali się bądź zasłaniać niepamięcią, bądź minimalizować własne zawinienie, akcentując zarazem prowokacyjną postawę pokrzywdzonego; dodać warto, iż obaj mężczyźni, jakkolwiek nie mogą być uznani za obiektywne źródło dowodowe, potwierdzili w swych zeznaniach wersję oskarżonego odnośnie braku jego udziału bezpośrednio w samym zajściu wewnątrz domu S. E., zaś wyjaśnienia składane przez A. P. (2) w charakterze podejrzanego

(vide k. 10) wspominające o D. P. (1) jako uczestniku szarpaniny z pokrzywdzonym i jego znajomymi negują w ogóle obecność samego świadka w mieszkaniu oskarżyciela posiłkowego, co nakazuje powątpiewać w prawdziwość jego ówczesnej relacji

- za wiarygodne uznano twierdzenia świadków wyłącznie w zakresie wzajemnie zgodnym i tworzącym uzupełniającą się całość, a zatem w części opisującej zadawanie przebywającemu w swoim pokoju S. E. ciosów w obrębie głowy i tułowia rękoma kilku sprawców, wpuszczonych uprzednio do mieszkania przez K. B. i zidentyfikowanych w sprawie II K 424/21 jako A. P. (2), W. P., K. N. i A. P. (1); zaznaczyć należy, iż N. B. i K. B. podali zgodnie, iż to ten ostatni dobrowolnie, aczkolwiek nie konsultując tego z właścicielem, wpuścił napastników do środka; wymienieni zrelacjonowali nadto w sposób niemal jednobrzmiący fakt opuszczenia lokalu przez atakujących mężczyzn na skutek krzyków M. P. i zapowiedzi wezwania przez nią Policji; zwrócić w tym miejscu szczególną uwagę należy na fakt, iż żaden ze świadków nie dokonał identyfikacji oskarżonego jako sprawcy pobicia pokrzywdzonego w mieszkaniu, nie

rozpoznała go, podobnie jak innych osób na okazanych jej tablicach poglądowych, siostra S. E. (vide zeznania M. P. k. 33v), zaś ustalenie przez nią tożsamości oskarżonego (vide zeznania M. P. k. 213v) nastąpiło na podstawie informacji, jakie miała uzyskać od syna, oczekującego w zaparkowanym około 200 m od domu samochodzie i nie mogącego widzieć napastników w jego wnętrzu (vide zeznania K. P. (1) k. 38 od słów „ja zostałem” do słów „starego kina”, k. 157v od słów „ja zostałem” do słów „mu grożą”, k. 158 od słów „z samochodu widziałem” do słów „ostatni cios mu zadał”, od słów „kiedy wujek” do słów „przy Delikatesach”, k. 230-230v od słów „tam przyszli” do słów „wychodziło ze środka”, od „jak biegłem” do słów (...)) i D. P. (2), który pojawił się na miejscu po całym zajściu i nie widział żadnej atakującej pokrzywdzonego osoby (vide zeznania D. P. (2) k. k. 36 od słów „po chwili”, k. 183v od słów „po upływie” do słów „nie było” k. 184, k. 214 od słów „po upływie” do słów „co się wydarzyło”)

- z uwagi na chaotyczność i zmienność wersji oskarżyciela posiłkowego, jako zasługujące na zaaprobowanie jego potraktowano

zeznania w zakresie znajdującym odzwierciedlenie w relacji N. B., jako osoby nie połączonej z pokrzywdzonym więzami pokrewieństwa lub koleżeństwa i nie pozostającej pod zniekształcającym percepcję działaniem alkoholu, nadto zeznającej w sposób najbardziej wyważony, a zarazem konsekwentny

- stanowią miarodajny dowód okoliczności pobytu świadka w mieszkaniu pokrzywdzonego w czasie przedmiotowego incydentu oraz nieudanej próby utrwalenia jego przebiegu telefonem komórkowym; nadmienić należy, iż poza znanym jej osobiście W. P. świadek nie rozpoznała żadnego z napastników

- nie kwestionowane przez strony, stanowiące w pełni obiektywną dokumentację utrwalonych zapisów, uznano za miarodajny materiał dowodowy

Ad. 4

- zasługują na wiarę w zakresie części opisującej sytuację po opuszczeniu przez pokrzywdzonego mieszkania po wyjściu napastników, w tym posługiwanie się przez S. E. ciupagą oraz upadek na skutek utraty równowagi; za wyjątkiem W. P. i A. P. (2), starających się

z oczywistych względów oględnie potraktować zagadnienie dalszego atakowania pokrzywdzonego, wszyscy obserwujący zajście świadkowie zgodnie podali, iż oskarżyciel posiłkowy był kopany i uderzany także po przewróceniu się na ziemię przez co najmniej 3 mężczyzn; jako tworzące w tym zakresie spójną, logiczną, wzajemnie uzupełniającą się całość, zostały potraktowane jako miarodajny materiał dowodowy

- uznano za polegające na prawdzie w zakresie zbieżnym z cytowanymi powyżej zeznaniami, potwierdzającymi zabranie z mieszkania ciupagi w celu obrony przed atakującymi mężczyznami i otrzymanie dalszych ciosów na zewnątrz domu

- potraktowano jako wiarygodne w części dotyczącej roli świadków w powrocie pokrzywdzonego do domu i powstrzymania go przed ponownym jego opuszczeniem; uwagę zwraca zwłaszcza szczerą, spójną i przekonującą relacją D. P. (2), powołującego się chęć udzielenia bezinteresownej pomocy koledze, który o nią poprosił, konsekwentnie i kategorycznie

podnoszącego, iż pojawił się na miejscu po zakończeniu zajścia, pod nieobecność osób innych niż S. E. i jego rodzina, jego zadaniem było przetransportowanie pokrzywdzonego do mieszkania i uspokojenie go

- stanowią w ocenie Sądu wartościowy materiał dowodowy wyłącznie w zakresie zbieżnym z relacją D. P. (2), naocznego, obiektywnego świadka, nie powiązanego z żadną ze stron i lojalnego wobec jej syna

Ad. 5

- stanowi obiektywne źródło dowodowe pozwalające na czynienie miarodajnych ustaleń faktycznych dotyczących wyglądu S. E. po przybyciu funkcjonariuszy Policji, dokumentujących w opisany sposób poczynione wówczas spostrzeżenia

- obrazująca w sposób jasny i pełny rodzaj doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała i mechanizm ich powstania, wydana przez biegłego o właściwej wiedzy specjalistycznej i wieloletnim doświadczeniu zawodowym, na podstawie analizy materiału dowodowego, w tym dokumentacji medycznej,

została przez Sąd podzielona w całości

Ad. 6

- jako dokumenty urzędowe, powstałe w toku postępowania w innej sprawie, noszą walor w pełni miarodajnego dowodu

Ad. 7

- na wiarę zasługują zeznania świadków opisujących wspólne spędzenie wieczoru 20 lutego 2021r. w mieszkaniu T. B., jako wewnętrznie spójne, logiczne, szczegółowe, wzajemnie zgodne i konsekwentne w całym toku postępowania; za przekonujące uznano także zeznania K. K. (1) w części wskazującej na istnienie i powód konfliktu z S. E., zakończonych wyrokiem skazującym pokrzywdzonego

- uznano za polegające na prawdzie w części potwierdzającej spór z pokrzywdzonym, zaś zanegowanie znajomości z oskarżonym i jego rodziną, zlecenia jemu bądź innym osobom pobicia S. E. nie znalazła odzwierciedlenia w żadnym z dowodów poza zmiennymi zeznaniami samego oskarżyciela posiłkowego i przekazanymi przez jego siostrę, zasłyszany przez nią insynuacjami

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>Ad. 1 Ad. 2 Ad. 3</p>	<p>Ad. 1 - zeznania S. E., M. P. i K. P. (1) Ad. 2 - zeznania S. E. i M. P. Ad. 3 - zeznania K. P. (1) i M. P.</p>	<p>Ad. 1 - nie mogą zostać potraktowane jako wiarygodne w części przypisującej K. K. (1) (bądź też więcej niż jednemu mężczyźnie o tym nazwisku udział w pobiciu pokrzywdzonego), przeczy temu bowiem treść wewnętrznie spójnych i wzajemnie zgodnych zeznań K. K. (1) i T. B., omówionych w pkt 2.1.7 niniejszych rozważań i uznanych za w pełni wiarygodne; - nie sposób nie odnotować, iż K. P. (1) wskazał jako sprawcę kopania pokrzywdzonego na zewnątrz domu mężczyźnię o nazwisku K. (vide k. 38), mimo obserwacji zdarzenia z samochodu oddalonego od miejsca zajścia o około 200 m (vide k. 157v), zaś w grupie odwróconych do niego tyłem napastników widział twarz jedynie jednego z nich – A. P. (2) (vide k. 158, k. 230v-231)</p>	

- wskazać nade wszystko należy na ewolucję wersji samego pokrzywdzonego, podnoszącego początkowo, iż został przez mężczyznę o nazwisku K. zaatakowany trzykrotnie (vide k. 22) do wskazania, iż nie przypomina sobie, by w dniu zdarzenia w ogóle widział wymienionego (vide k. 30v), co powiązaniu z omówionymi wcześniej zeznaniami K. K. (1) i T. B. oraz podanym przez pierwszego z nich faktem skazania S. E. za przestępstwo na jego szkodę przemawia za uznaniem wersji oskarżonego o udziale K. K. (1) w jego pobiciu za niewiarygodną

- analogicznie ocenić należy twierdzenia pokrzywdzonego i jego krewnych, jakoby powodem zaatakowania go miał być konflikt z osobą o pseudonimie (...), zaś sprawcy pobicia działali za jego namową, zaprzeczył temu bowiem sam zainteresowany, tj. noszący wzmiankowany pseudonim K. Z., nie potwierdzono wręcz jego znajomości z oskarżonym i jego rodziną, a tym bardziej nakłaniania do przestępstwa na szkodę S. E., natomiast towarzyszący oskarżycielowi posiłkowemu znajomi: N. B., K. B. i M. Ł. w sposób zgodny, konsekwentny i

jednoznaczni jako powód zaatakowania S. E. przez grupę osób, w której znajdował się oskarżony i przez niego osobiście, fakt uprzedniego posługiwania się przez pokrzywdzonego przedmiotem w kształcie pistoletu, który wszyscy obecni identyfikowali jako autentyczną broń palną

Ad.2

- nie sposób również zaaprobować stanowiska pokrzywdzonego i jego siostry, wskazujących, iż D. P. (1) wspólnie z pozostałymi sprawcami wdarł się do mieszkania S. E. i uczestniczył w jego pobiciu; na wstępie wzmiankować należy, iż przyszli napastnicy zostali wpuszczeni do środka dobrowolnie przez K. B., aczkolwiek bez zgody właściciela lokalu, zatem opisywane zachowanie oskarżonego można byłoby rozpatrywać w kategoriach przebywania w pomieszczeniu wbrew woli osoby uprawnionej, nie zaś wdarcia się do niego;

podkreślenia wymaga także, iż M. P. nie rozpoznała żadnego z atakujących jej brata mężczyzn bezpośrednio po zdarzeniu (vide k. 30v), zaś potwierdziła jego tożsamość jako jednego z napastników po upływie odpowiednio 13 miesięcy (vide k. 156-157) i niemal dwóch lat (vide k. 213-214)

od zdarzenia, nie znając imion i nazwisk osób dokonujących pobicia pokrzywdzonego wskazała, iż informacje na temat dopuszczenia się tego zachowania przez P. i jego synów miała uzyskać od syna K. i D. P. (2), przy czym pierwszy z nich nie wchodził do domu i nie był świadkiem pobicia S. E. w jego mieszkaniu (vide zeznania K. P. (1) k. 38 od słów „ja zostałem” do słów „starego kina”, k. 157v od słów „ja zostałem” do słów „mu grożą”, k. 158 od słów „z samochodu widziałem” do słów „ostatni cios mu zadał”, od słów „kiedy wujek” do słów „przy Delikatesach”, k. 230-230v od słów „tam przyszli” do słów „wychodziło ze środka”, od „jak biegłem” do słów (...)), zaś jego kolega pojawił się na miejscu po całym zajściu i nie widział żadnej atakującej pokrzywdzonego osoby (vide zeznania D. P. (2) k. k. 36 od słów „po chwili”, k. 183v od słów „po upływie” do słów „nie było” k. 184, k. 214 od słów „po upływie” do słów „co się wydarzyło”); wpływ na ocenę wiarygodności zeznań świadka, poza pokrewieństwem z pokrzywdzonym i wynikającym stąd brakiem obiektywizmu, ma również sposób relacjonowania postrzeganych zdarzeń, nacechowany przesadą i zawierający logiczne niespójności – zdaniem

M. P. jej brat miał być trzykrotnie wręcz skatowany do nieprzytomności przez około dziesięcioosobowe grupy osób, zarazem jego obrażenia nosiły charakter raczej powierzchowny, naruszający sprawność funkcjonowania jego organizmu na czas poniżej 7 dni, nie wzbudziły one zainteresowania wymienionej świadek ani nie skłoniły jej do zapewnienia bratu natychmiastowej pomocy medycznej; poddane w punkcie 2.2.1. rozważań analizie zeznania M. P. w zakresie sprawców i przyczyn pobicia brata, stanowiące powtórzenie jego niepotwierdzonych insynuacji, z których następnie się wycofał, także wpływają niekorzystnie na ocenę jej zeznań jako wartościowego materiału dowodowego

- odnosząc się w dalszej kolejności do zeznań samego oskarżyciela posiłkowego, zaznaczyć należy, iż modyfikując prezentowane wersje zdarzeń odnośnie tego, kto, kiedy i dlaczego go pobił (vide k. 22, k. 25v-27, k. 31v, k. 212-213), S. E. do czasu ostatniego przesłuchania na rozprawie po upływie niemal dwóch lat od zdarzenia, ani razu nie posłużył się imieniem i nazwiskiem oskarżonego, wspominając początkowo

o jednym mężczyźnie o nazwisku (...) (vide k. 22), nie rozpoznając ani jego, ani innych osób na okazanych mu zdjęciach (vide k. 23); następnie zidentyfikował wizerunek oskarżonego na okazanej mu tablicy pogładowej jako sprawcę trzykrotnego pobicia (vide k. 26), a także zdjęcie jego ojca jako obecnego w czasie zajścia w domu na ul. (...) (vide k. 27), nie rozpoznał natomiast brata oskarżonego A. P. (1) (vide k. 25v-27), mimo zwracającej uwagę czerwonej kurtki, pojawiającej się w zeznaniach M. P. (k. 156v) i K. P. (1) (vide k. 230v-231), a także, co nasuwa znacznie większe wątpliwości – A. P. (2) (vide k. 26-26v, k. 98), poświęcając zarazem znaczną część swych pierwszych zeznań jego zachowaniu i akcentując jego brutalność

- w kontekście bezspornego udziału oskarżonego w odebraniu pokrzywdzonemu przedmiotu przypominającego broń, dynamicznego charakteru zajść wieczorem 20 lutego 2021r. oraz pozostawiania S. E. pod działaniem wpływającego na jego procesy poznawcze i pamięciowe alkoholu, nie sposób wykluczyć, iż nacechowany przemocą kontakt z D. P. (1) w trakcie „incydentu

z pistoletem” miał wpływ na odbiór osoby oskarżonego i późniejsze zrelacjonowanie jego zachowania; mając nadto na względzie brak spójności i konsekwencji relacji wymienionego, nie sposób uznać jego twierdzeń za zasługujące na podzielenie

Ad. 3

- Sąd nie znalazł podstaw do zaaprobowania zaprezentowanej przez siostrę pokrzywdzonego i jej syna roli oskarżonego w pobiciu S. E. po opuszczeniu mieszkania; zaznaczyć należy, iż nacechowana emocjonalnie wersja M. P., jakoby bezbronny pokrzywdzony został siłą wyrzucony z domu i rzucony na ziemię odbiega nie tylko od najbardziej obiektywnych zdaniem Sądu zeznań N. B., lecz również jej znajomych, a nawet samego K. P. (1), wskazujących, iż upadek S. E. na ziemię nastąpił na skutek utraty równowagi po zamachnięciu się na jednego z napastników ciupagą; spostrzeżenie K. P. (1), iż w widzianym od tyłu, z odległości około 200 m w godzinach nocnych jednym z kilku mężczyzn rozpoznał oskarżonego (vide k. 158) nie może zostać uznane za przekonujące, nawet po zmianie wcześniejszej podawanej odległości z 200 do 50

		<p>m (vide k. 230v), której to modyfikacji świadek w żaden sposób nie uzasadnił; na podkreślenie zasługuje także podana przez świadka okoliczność rozpoznania oskarżonego na podstawie charakterystycznej postury, określonej słowami „niższy i bardziej krępy ode mnie”, budząca uzasadnione wątpliwości odnośnie pewności tego rodzaju identyfikacji, nawet dokonanej z odległości czterokrotnie mniejszej niż podawana pierwotnie; nawet przy przyznaniu przymiotu wiarygodności utożsamieniu sylwetki widzianego później w domu pokrzywdzonego D. P. (1) z sylwetką osoby kopiącej go przed domem, nie sposób uznać oskarżonego za sprawcę pobicia S. E., mającym miejsce w jego mieszkaniu przy ul. (...)</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
x	3.5. Uniewinnienie	Pkt I	D. P. (1)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu, zeznaniom pokrzywdzonego i osób z nim spokrewnionych,			

<p>wskazujących na jego sprawstwo w tym zakresie, odmówiono przymiotu wiarygodności jako niespójnym, zmiennym i sprzecznym z innymi dowodami. Brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa skutkowało w konsekwencji jego uniewinnieniem.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym</p>			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt II	- zgodnie z dyspozycją art. 632 pkt 2 kpk, w konsekwencji uniewinnienia oskarżonego, przypadające od niego koszty postępowania ponosi Skarb Państwa	
6. <i>Podpis</i>		